

ГНАТЮК ІЗ ВЕЛЕСНЕВА

Того червневого дня 1961 року, доповнюючи краєзнавчу картотеку, на сторінках нашого обласного часопису «Вільне життя» я натрапив на статтю Петра Медведика «Академік Гнатюк», присвячену 90-річчю від дня народження вченого, з унікальною світліною, на якій зображено Михайла Коцюбинського, Івана Франка та Володимира Гнатюка 1905 року у Львові.

Із цього матеріалу я дізнався, що Володимир Гнатюк народився в селі Велесневі Монастириського району на Тернопільщині. До того моменту я не знав, що моє село було малою Батьківщиною видатного українського етнографа й фольклориста, дійсного члена Всеукраїнської академії наук. Я, дивлячись на світлину, відчув невимовну радість та хвилювання: поруч із велетами українського красного письменства Михайлом Коцюбинським, Іваном Франком сидить наш земляк-велеснянин Володимир Гнатюк!

Той день став початком великої справи мого життя, яка триває й до сьогодні — я почав збирати матеріали про Володимира Гнатюка, а глибоко в моєму серці зажеврила надія створити меморіальний музей академіка в його родинному Велесневі.

6 червня 1961 року я розпочав листування з Академією наук України, архівами та науковими установами Києва, Львова, Терно-

поля, Праги, Братислави, Варшави, Кракова, Москви, Ленінграда, звідки потоком надходили все нові й нові унікальні та оригінальні матеріали й експонати для майбутнього музею вченого у Велесневі.

У той час я мав щастя листуватися, зустрічатися, отримувати рідкісні матеріали та експонати про Володимира Гнатюка від Лесі — дочки Володимира Гнатюка, Лялі-Христини — онуки вченого, Ірини — дочки Михайла Коцюбинського, Тараса — сина Івана Франка, Миколи — сина Філарета Колесси, Станіслава Людкевича, Семена та Кирила — синів Василя Стефаніка, Платоніди — дружини Гната Хоткевича, Наталії Семанюк — дружини Марка Черемшини, Франтішека Главачека — друга Володимира Гнатюка, Юрія Тобілевича — онука Івана Карпенка-Карого, Тимофія і Нестора — онуків Тимотея Бордуляка, академіка Івана Крип'якевича, письменника Михайла Рудницького, Остапа — сина Миколи Лисенка,

Пам'ятник Володимиру Гнатюку, с.Велеснів

Івана Боднара — швагра Володимира Гнатюка та інших.

У вересні 1964 року розпочалося будівництво приміщення музею, який постав через 3 роки.

Отож, із публікації статті «Академік Гнатюк» Петра Медведика, що стала першим експонатом Етнографічно-меморіального музею Володимира Гнатюка у Велесневі з такою присвятою «Народному музеєві Володимира Гнатюка у Велесневі — від

автора першої статті про видатного нашого земляка у пресі Тернопільщини. Петро Медведик, 9.V.1996 р.», розпочалася історія заснування музею академіка Володимира Гнатюка.

Остап ЧЕРЕМШИНСЬКИЙ,
засновник і директор Велеснівського
етнографічно-меморіального
музею Володимира Гнатюка

Тернопільщина